

Wyrok z dnia 16 stycznia 1996 r.
I PRN 94/95

Niezbądanie przez sąd legitymacji biernej pozwanej osoby fizycznej wówczas, gdy w aktach sprawy są dokumenty przemawiające za tym, że tę legitymację posiada spółka z ograniczoną odpowiedzialnośc, stanowi rażące naruszenie prawa (art. 417 § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN: Józef Iwulski, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Jadwiga Skibińska-Adamowicz,

Sąd Najwyższy, przy udziale prokuratora Jana Szewczyka, po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 1996 r. sprawy z powództwa Józefa K. przeciwko Stefanowi K. o wynagrodzenie za pracę, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Gdańsku z dnia 4 listopada 1993 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu-Sądowi Pracy w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Powód Józef K. wytoczył powództwo przeciwko stronie pozwanej określonej jako - Stefan K. "T." Usługi Transportowe - żądając zasądzenia kwoty 9.833.120 starych złotych tytułem wynagrodzenia za pracę.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Gdańsku wyrokiem z dnia 4 listopada 1993 r. zasądził na rzecz powoda od Stefana K. kwotę 9.534.000 starych złotych z ustawowymi odsetkami. Wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od tego wyroku rewizję nadzwyczajną złożył Minister Sprawiedliwości zarzucając rażące naruszenie art. 159 § 3 k.h. i art. 316 k.p.c. oraz naruszenie interesu Rzeczypospolitej Polskiej, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu podniesiono, że po stronie pozwanej zachodzi brak legitymacji biernej, jako że powód był pracownikiem Zakładu Transportowo-Usługowego "T.", stanowiącego spółkę z ograniczoną odpowiedzialnośc, zaś za zobowiązania takiej spółki wspólnicy nie ponoszą osobistej odpowiedzialności (art. 159 § 3 k.h.). Zdaniem Ministra Sąd był zobowiązany na podstawie art. 316 k.p.c. do wyjaśnienia z urzędu sprawy legitymacji biernej, gdyż odpowiedź na pozew i świadectwo pracy powoda zawierały nadruki określające "T." jako spółkę z ograniczoną odpowiedzialnośc. Zasądzenie wynagrodzenia od wspólnika rażąco narusza powołane przepisy i interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona.

Przepis art. 159 § 3 k.h., dotyczący spółki z ograniczoną odpowiedzialnośc

stanowi, iż wspólnicy nie odpowiadają osobiście za zobowiązania spółki. Wynikająca z tego przepisu zasada osobistej nieodpowiedzialności wspólników za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (obowiązująca z wyjątkami przewidzianymi w ustawach, na przykład w art. 171 § 2 i art. 186 § 1 k.h.) należy do cech konstrukcyjnych tej spółki. Wspólnicy nie odpowiadają osobiście, lecz odpowiada spółka co powoduje, że wspólnicy ponoszą ciężar majątkowy tej odpowiedzialności do wysokości udziałów objętych w spółce.

W uzasadnieniu Sądu Rejonowego, sporządzonym na żądanie Sądu Najwyższego (art. 419 § 3 k.p.c.) stwierdzono, że Sąd ten uznał, iż Stefan K. ma bierną legitymację jako osoba prowadząca działalność na podstawie ustawy o działalności gospodarczej, gdy tymczasem legitymację tę ma "T.", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Trafnie podniesiono w rewizji nadzwyczajnej, że skoro na dwóch dokumentach znajdujących się w aktach sprawy pracodawca powoda oznaczony jest jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, to sąd powinien z urzędu zbadać sprawę legitymacji biernej. Nieuczynienie tego rażąco narusza art. 3 § 2 k.p.c. zobowiązujący sąd, między innymi do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy i do podejmowania w tym zakresie działań z urzędu. Narusza to zarazem interes Rzeczypospolitej Polskiej i powoduje uwzględnienie rewizji nadzwyczajnej mimo upływu terminu z art. 421 § 2 k.p.c.

Z tych względów na mocy art. 422 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

=====